

med »gennemgående en trediedel«. Rådet havde tænkt sig at foretage en nærmere analyse og vurdering af retspraksis og så vidt muligt på det grundlag at nå frem til en nærmere angivelse af de tilfældegrupper, hvor der under anvendelse af statistik og eksempler kunne peges på særlig nærliggende muligheder for lempelser i sanktionsniveauet. Da ændringer i dette niveau under alle omstændigheder må ske ved domstolenes medvirken og ikke kan foretages gennem automatisk virkende takssystemer i straffeloven, ville den foran nævnte fremgangsmåde have den fordel, at der i lovforarbejder kunne gives domstolene nærmere vejledning med hensyn til ændringer i praksis.

6. Ved de foreslåede bestemmelser i forbindelse med de hertil knyttede bemærkninger tilsigtes der som allerede nævnt »en sænkning af strafudmålingerne i disse sager med gennemgående en tredjedel i forhold til de straffe, som idømmes i dag«. For at understrege denne målsætning er det i bemærkningerne anført, at justitsministeriet ved et lovforslags vedtagelse er indstillet på ved benådning at søge gennemført tilsvarende reduktioner af allerede idømte straffe. Straffelovrådet tager ikke stilling til dette særlige spørgsmål om ændring af allerede idømte straffe.

Straffelovrådet ser sig ikke i stand til på det foreliggende grundlag at skønne over, om en gennemgående strafreduktion med en trediedel er velbegrunder og gennemførlig. Det forekommer mest sandsynligt, at den totale strafreduktion – hvad enten den bliver på en trediedel eller af mindre størrelsesorden – vil blive gennemsnittet af reduktioner, der ikke af domstolene foretages på helt ensartet måde ved alle kriminalitetstyper og på alle strafniveauer inden for berigelsesforbrydelse. Straffelovrådet har ovenfor antydnet, at nærmere undersøgelser og vurderinger kunne tænkes at pege i retning af mere specificerede anvisninger, og det er fremhævet, at de foreslåede bestemmelser og de ledsagende bemærkninger ikke giver domstolene nærmere vejledning. En gennemførelse af lovforslaget på det foreliggende grundlag må derfor forventes at ville medføre en forøgelse af antallet af ankedomme, indtil der gennem ankeinstansernes afgørelser er tilvejebragt fornødent grundlag for en ensartet udmålingspraksis i de forskellige typetilfælde. Det

er næppe muligt at anlægge et kvantitativt skøn over denne forøgelse af antallet af ankesager og dermed af landsretternes arbejdsbyrde.

Der er næppe tvivl om, at den foreslåede reform vil få nogle ikke uvæsentlige virkninger i udmålingspraksis. For så vidt angår de direkte virkninger af lovændringer følger dette navnlig af, at strafintervalleret fra 1 år og 6 måneder til 2 år og 6 måneder bortfalder. Der er altså et antal af de nuværende straffe på over 1 år og 6 måneder, som maksimalt vil kunne udmåles til denne størrelse. Men da et antal straffe på denne måde tvinges nedad på skalaen, vil domstolene for at fastholde almindelige proportionalitetsprincipper også foretage udmålingsmæssige reduktioner i sager, der ligger under de groveste, og i større eller mindre omfang vil disse reduktioner forplante sig nedad. I den forbindelse henvises til bemærkningerne ovenfor om betydningen af grænsen for prøveløsladelse. Tilsvarende reduktioner vil indtræde som følge af nedsættelsen af strafmaksimum i § 286, stk. 1, fra 6 til 4 års fængsel.

Der har i øvrigt i straffelovrådet været udtrykt visse betænkeligheder ved den foran omtalte nedsættelse af det nuværende maksimum på 2 år og 6 måneder i gentagelsestilfælde. Resultatet af drøftelsen herom er dog blevet, at rådets flertal ikke vil udtale sig afgørende imod denne ændring, som sammen med ændringen i § 286, stk. 1, er det lovmæssige grundlag for den tilsigtede generelle nedkriminalisering. Det er ved lovudkastet forudsat, at ændringen med hensyn til strafmaksimum i § 285 ikke i retspraksis må søges modvirket ved en videregående anvendelse af de strengere bestemmelser i § 286 om tyveri m.v. af særlig grov beskaffenhed.

I bemærkningerne til lovudkastet er der givet særskilt udtryk for et ønske om udvidet brug af betinget dom og bøde i sager om berigelsesforbrydelser. Straffelovrådet kan tiltræde dette almindelige synspunkt. Man forudsætter herved, at der ikke er tænkt på udvidelser med gennemgående en trediedel med hensyn til disse sanktionsformers anvendelse.

7. Det er fremhævet ovenfor, at straffelovrådet finder grundlag for en yderligere reduktion af sanktionsniveauet for berigelsesforbrydelser. Det ville have været ønskeligt, om en sådan udvikling kunne finde støttepunkter i